

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang

10. oktober 2022

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2022/C 389/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2022/C 389/02	Sag C-465/22: Domstolens kendelse af 16. august 2022 — flightright GmbH mod Brussels Airlines SA/NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hamburg — Tyskland) (Lufttransport – kompensation til luftfartspassagerer ved lange forsinkelser – tilsluttende flyforbindelse – forsinkelse opstået i forbindelse med den første flyvning – ingen kontraktmæssig forbindelse mellem passageren og det EU-luftfartsselskab, der har foretaget den anden flyvning – søgsmål om kompensation mod det luftfartsselskab, der har foretaget den anden flyvning)	2
2022/C 389/03	Sag C-413/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 21. juni 2022 — Vapo Atlantic SA mod Entidade Nacional Para o Setor Energético EPE, Fundo de Eficiência Energética og Fundo Ambiental	2
2022/C 389/04	Sag C-416/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 21. juni 2022 — EDP — Energias de Portugal, SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira	3
2022/C 389/05	Sag C-428/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 28. juni 2022 — »DEVNIA TSIMENT« AD mod Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia »Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi«	4
2022/C 389/06	Sag C-437/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Riigikohus (Estland) den 4. juli 2022 — R.M. og E.M. mod Eesti Vabariik (repræsenteret af Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet)	5

2022/C 389/07	Sag C-466/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 12. juli 2022 — »V.B. Trade« OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Veliko Tarnovo	6
2022/C 389/08	Sag C-473/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Markkinaoikeus (Finland) den 15. juli 2022 — Mylan AB mod Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC og Gilead Sciences Inc.	7
2022/C 389/09	Sag C-497/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 22. juli 2022 — EM mod Roompot Service B.V.	7
2022/C 389/10	Sag C-509/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 27. juli 2022 — Agenzia delle Dogane e dei Monopoli mod Girelli Alcool Srl	8
2022/C 389/11	Sag C-522/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 4. august 2022 — GE mod British Airways plc	9
2022/C 389/12	Sag C-551/22 P: Appel iværksat den 17. august 2022 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 1. juni 2022 i sag T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno og SFL mod Afviklingsinstansen	9
Retten		
2022/C 389/13	Sag T-409/22: Sag anlagt den 30. juni 2022 — Glonatech mod REA	11
2022/C 389/14	Sag T-450/22: Sag anlagt den 18. juli 2022 — Sberbank Europe mod Afviklingsinstansen	12
2022/C 389/15	Sag T-453/22: Sag anlagt den 21. juli 2022 — BASF m.fl. mod Kommissionen	13
2022/C 389/16	Sag T-501/22: Sag anlagt den 18. august 2022 — Østrig mod Kommissionen	14
2022/C 389/17	Sag T-506/22: Sag anlagt den 18. august 2022 — CrossFit mod EUIPO — Pitk Pelotas (CROSSWOD EQUIPMENT)	15
2022/C 389/18	Sag T-509/22: Sag anlagt den 22. august 2022 — Bimbo mod EUIPO — Bottari Europe (BimboBIKE)	16
2022/C 389/19	Sag T-511/22: Sag anlagt den 23. august 2022 — Olimp Laboratories mod EUIPO — Schmitzer (HPU AND YOU)	17
2022/C 389/20	Sag T-517/22: Sag anlagt den 29. august 2022 — Aldi mod EUIPO — Heredero de Navarra (LYTTOS)	18
2022/C 389/21	Sag T-520/22: Sag anlagt den 28. august 2022 — Karić mod Rådet	18
2022/C 389/22	Sag T-521/22: Sag anlagt den 29. august 2022 — Golovaty mod Rådet	19
2022/C 389/23	Sag T-522/22: Sag anlagt den 29. august 2022 — QU mod Rådet	20
2022/C 389/24	Sag T-528/22: Sag anlagt den 30. august 2022 — Belaruskali mod Rådet	21
2022/C 389/25	Sag T-529/22: Sag anlagt den 30. august 2022 — QT mod EIB	22
2022/C 389/26	Sag T-534/22: Sag anlagt den 30. august 2022 — Belarusian Potash Company mod Rådet	23
2022/C 389/27	Sag T-415/18: Rettens kendelse af 25. august 2022 — Silgan Closures og Silgan Holdings mod Kommissionen	24
2022/C 389/28	Sag T-808/19: Rettens kendelse af 25. august 2022 — Silgan International et Silgan Closures mod Kommissionen	24

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2022/C 389/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 380 af 3.10.2022

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 368 af 26.9.2022

EUT C 359 af 19.9.2022

EUT C 340 af 5.9.2022

EUT C 326 af 29.8.2022

EUT C 318 af 22.8.2022

EUT C 311 af 16.8.2022

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Domstolens kendelse af 16. august 2022 — flightright GmbH mod Brussels Airlines SA/NV
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hamburg — Tyskland)**

(Sag C-465/22) ⁽¹⁾

(Lufttransport – kompensation til luftfartspassagerer ved lange forsinkelser – tilsluttende flyforbindelse – forsinkelse opstået i forbindelse med den første flyvning – ingen kontraktmæssig forbindelse mellem passageren og det EU-luftfartsselskab, der har foretaget den anden flyvning – søgsmål om kompensation mod det luftfartsselskab, der har foretaget den anden flyvning)

(2022/C 389/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: flightright GmbH

Sagsøgt: Brussels Airlines SA/NV

Konklusion

Sag C-465/22 slettes af Domstolens register.

⁽¹⁾ Dato for indlevering: 12.7.2022.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 21. juni 2022 — Vapo Atlantic SA mod Entidade Nacional Para o Setor Energético EPE, Fundo de Eficiência Energética og Fundo Ambiental

(Sag C-413/22)

(2022/C 389/03)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger og kassationsappellant: Vapo Atlantic SA

Sagsøgte og kassationsindstævnte: Entidade Nacional Para o Setor Energético EPE, Fundo de Eficiência Energética og Fundo Ambiental

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 4, og artikel 18 i direktiv 2009/28 ⁽¹⁾ fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, såsom den i hovedsagen omhandlede, der med henblik på opfyldelse af målene om iblanding af biobrændstoffer bestemmer, at økonomiske aktører valgfrit kan godtgøre overholdelsen af disse kriterier i) ved fysisk at iblande biobrændstoffer i de fossile brændstoffer eller ii) ved at erhverve biobrændstofcertifikater fra andre aktører, der har overskydende certifikater?
- 2) Skal artikel 3, stk. 4, og artikel 18 i direktiv 2009/28 fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, hvorefter muligheden for fysisk at iblande biobrændstoffer er begrænset til producenter af biobrændstoffer, der har status som afgiftsoplag til forarbejdning, idet denne mulighed således ikke er tilgængelig for enheder med iblandingspligt, der importerer brændstoffer i overensstemmelse med deres status som registreret modtager, når sidstnævnte kan gøre brug af muligheden for at erhverve biobrændstofcertifikater, idet de i modsat fald risikerer at skulle betale en kompensation (som materielt svarer til en bøde)?
- 3) Ændrer svaret på det foregående præjudicielle spørgsmål sig, hvis der på tidspunktet for de faktiske omstændigheder ikke var tilgængelige biobrændstofcertifikater til salg på markedet, således at det for en lille aktør var umuligt at erhverve dem — eller at den pågældende kun kunne gøre dette med store vanskeligheder — og hvis Direção-Geral de Energia e Geologia (generaldirektoratet for energi og geologi, herefter »DGEG«) ikke afholdt auktioner desangående, hvorved den pågældende aktørs eneste mulighed var at betale en kompensation (som materielt svarer til en bøde)?
- 4) Skal artikel 18, stk. 3, i direktiv 2009/28 besvares således, at denne bestemmelse kræver gennemførelse af en uafhængig kontrol som en forudgående betingelse for, at bæredygtighedsordningen kan finde anvendelse?
- 5) Er artikel 18, stk. 3, i direktiv 2009/28 til hinder for en national ordning til kontrol af overholdelsen af bæredygtighedskriterierne, som, selv om den krævede akkreditering af kontrollerende enheder, for at disse kunne foretage uafhængige kontroller af overholdelsen af bæredygtighedskriterierne (i henhold til det nævnte direktivs artikel 18, stk. 3), i praksis ikke gjorde det muligt at udpege sådanne enheder på grund af manglende afholdelse af licitationer, samtidig med at det kræves, at de økonomiske aktører overholder de nævnte kriterier, uden at der foretages nogen form for uafhængig kontrol?
- 6) Såfremt de foregående spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 34 TEUF da fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning såsom den i hovedsagen omtvistede, der fortolkes således, som det fremgår af de foregående præjudicielle spørgsmål?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT 2009, L 140, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 21. juni 2022 — EDP — Energias de Portugal, SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sag C-416/22)

(2022/C 389/04)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EDP — Energias de Portugal, SA

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal transaktioner med henblik på i) tilbud om at købe obligationer ved kontant betaling, ii) udstedelse af obligationer og iii) offentlige tilbud om tegning af aktier anses for at være »samlede transaktioner« som omhandlet i den praksis fra Domstolen, der følger af dommene i sagerne *Isabele Gielen* (C-299/13 ⁽¹⁾) og *Air Berlin* (C-573/16 ⁽²⁾)?
- 2) Skal udtrykket hermed forbundne formaliteter som omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv 2008/7/EF ⁽³⁾ af 12. februar 2008 fortolkes således, at det omfatter finansielle formidlingstjenester, der er købt accessorisk i forbindelse med transaktioner med henblik på i) tilbud om at købe obligationer ved kontant betaling, ii) udstedelse af obligationer og iii) offentlige tilbud om tegning af aktier?
- 3) Kan artikel 5, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for, at der lægges stempelafgift på provision opkrævet for finansielle formidlingstjenester ydet af en bank i forbindelse med i) tilbagekøb af gældsinstrumenter, ii) udstedelse og placering af omsættelige værdipapirer og iii) kapitalforhøjelse gennem offentlig tegning af udstedte aktier, hvilke tjenester omfatter pligt til at identificere og kontakte investorer med henblik på at distribuere værdipapirerne, modtage tegnings- eller købsordrer og, i visse tilfælde, købe de værdipapirer, der udbydes?
- 4) Skal de foregående spørgsmål besvares anderledes afhængigt af, om ydelsen af de finansielle tjenester er lovpligtig eller valgfri?

⁽¹⁾ EU:C:2014:2266.

⁽²⁾ EU:C:2017:772.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2008/7/EF af 12.2.2008 om kapitaltilførselsafgifter (EUT 2008, L 46, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 28. juni 2022 — »DEVNIA TSIMENT« AD mod Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia »Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi«

(Sag C-428/22)

(2022/C 389/05)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »DEVNIA TSIMENT« AD

Sagsøgt: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia »Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi«

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal 33. betragtning, artikel 1, 3 og 8 og artikel 2, litra i) og j), i Rådets direktiv 2009/119/EF ⁽¹⁾ af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter under hensyntagen til direktivets formål og artikel 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 ⁽²⁾ af 22. oktober 2008 om energistatistik og i lyset af proportionalitetsprincippet som omhandlet i artikel 52, stk. 1, sammenholdt med artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser såsom de i hovedsagen omhandlede, hvorefter personer, som i produktionsøjemed har foretaget indkøb inden for Fællesskabet af jordoliekok som omhandlet i nr. 3.4.23 i bilag A til forordning (EF) nr. 1099/2008, kan forpligtes til at oprette beredskabslagre?

2. Skal 33. betragtning til direktivet og dettes artikel 1, 3 og 8 og artikel 2, litra i) og j), fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser såsom de i hovedsagen omhandlede, hvorefter typerne af de produkter, af hvilke der skal oprettes og holdes beredskabslagre, er begrænset til en del af typerne af produkter i direktivets artikel 2, litra i), sammenholdt med bilag A, kapitel 3.4, i forordning (EF) nr. 1099/2008?
3. Skal 33. betragtning til direktivet og dettes artikel 1, 3 og 8 og artikel 2, litra i) og j), fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser såsom de i hovedsagen omhandlede, hvorefter en person, der foretager indkøb eller import inden for Fællesskabet af en type af de produkter, der er nævnt i direktivets artikel 2, litra i), sammenholdt med bilag A, kapitel 3.4, i forordning (EF) nr. 1099/2008, som følge heraf er underlagt en forpligtelse til at oprette og holde beredskabslagre af en anden og anderledes type produkt?
4. Skal 33. betragtning til direktivet og dettes artikel 1, 3 og 8 og artikel 2, litra i) og j), fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser såsom de i hovedsagen omhandlede, hvorefter en person er forpligtet til at oprette og holde lagre af et produkt, som vedkommende ikke anvender i forbindelse med sin økonomiske aktivitet, og som ikke har nogen sammenhæng med denne aktivitet, idet denne forpligtelse desuden er forbundet med en betydelig økonomisk byrde (som i praksis medfører, at det er umuligt at opfylde den), eftersom personen hverken råder over produktet eller er importør og/eller ihændeher af produktet?
5. Såfremt et af spørgsmålene besvares benægtende, skal 33. betragtning, artikel 1, 3 og 8 og artikel 2, litra i) og j), i Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter under hensyntagen til direktivets formål og i lyset af proportionalitetsprincippet som omhandlet i artikel 52, stk. 1, sammenholdt med artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder da fortolkes således, at en importør af en bestemt type produkt kun kan forpligtes til at oprette og holde beredskabslagre af den samme type produkt, som det produkt der var genstand for importen?

⁽¹⁾ EUT 2009, L 265, s. 9.

⁽²⁾ EUT 2008, L 304, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Riigikohus (Estland) den 4. juli 2022 — R.M. og E.M.
mod Eesti Vabariik (repræsenteret af Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet)**

(Sag C-437/22)

(2022/C 389/06)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Riigikohus

Parter i hovedsagen

Kassationsappellanter: R.M. og E.M.

Andre parter og skadelidte: Eesti Vabariik (repræsenteret af Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet)

Præjudicielle spørgsmål

1. Følger der under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende af artikel 7 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾ af 18. december 1995, sammenholdt med artikel 56, stk. 1, og artikel 54, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽²⁾ af 17. december 2013 og med artikel 35, stk. 6, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 ⁽³⁾ af 11. marts 2014, et retsgrundlag med direkte virkning, der giver mulighed for at kræve tilbagebetaling af landbrugsstøtte finansieret af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), som er opnået på baggrund af svig, fra repræsentanterne for en støttemodtager, der er en juridisk person, når disse repræsentanter forsætligt har afgivet urigtige oplysninger for på svigagtig vis at opnå støtten?

2. Kan under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor en støtte, der finansieres af ELFUL, som følge af svig er blevet fastsat og udbetalt til et anpartsselskab (Osäuhing), også repræsentanterne for det selskab, der er støttemodtager, betragtes som støttemodtagere som omhandlet i artikel 54, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 og i artikel 35, stk. 6, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11. marts 2014, når de pågældende repræsentanter har udført svigen og på tidspunktet for den svigagtige opnåelse af støtten endvidere var det pågældende selskabs reelle ejere?

- (¹) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT 1995, L 312, s. 1).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 54).
- (³) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11.3.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, betingelserne for afslag eller tilbagetrækning af betalinger og administrative sanktioner vedrørende direkte betalinger, støtte til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse (EUT 2014, L 181, s. 48).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Veliko Tarnovo (Bulgarien)
den 12. juli 2022 — »V.B. Trade« OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i
danachno-osiguritelna praktika« — Veliko Tarnovo**

(Sag C-466/22)

(2022/C 389/07)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Veliko Tarnovo

Parter i hovedsagen

Sagsøger i hovedsagen: »V.B. Trade« OOD

Sagsøgte i hovedsagen: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Veliko Tarnovo

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal formuleringen »[en elektronisk signatur] retsvirkning [...] som bevis« i bestemmelsen i artikel 25, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 (¹) af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF fortolkes således, at denne bestemmelse forpligter medlemsstaternes domstole til at lægge til grund, at eksistensen af ophavet til en sådan signatur, som er gjort gældende, som udgangspunkt utvivlsomt skal accepteres som bevist, såfremt betingelserne i forordningens artikel 3, [nr.] 10), 11) og 12), er opfyldt, eller dette er ubestridt, og skal formuleringen fortolkes således, at medlemsstaternes domstole, såfremt betingelserne i disse bestemmelser er opfyldt, er forpligtet til at anerkende, at den kvalificerede elektroniske signatur alene har samme bevisværdi/beviskraft som en håndskreven underskrift, i det omfang den relevante nationale lovgivning har tillagt den håndskrevne underskrift en sådan bevisværdi/beviskraft?
- 2) Skal formuleringen »må ikke nægtes [...] anerkendelse [...] under retssager« i bestemmelsen i den nævnte forordnings artikel 25, stk. 1, fortolkes således, at bestemmelsen pålægger medlemsstaternes nationale domstole et absolut forbud mod at anvende de processuelle muligheder, som er fastsat i deres retssystemer, med henblik på at nægte en elektronisk signatur dens i forordningen fastsatte retsvirkning bevisretlig betydning, eller skal formuleringen fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at opfyldelsen af betingelserne i bestemmelserne i forordningens artikel 3, [nr.] 10), 11) og 12), bestrides, idet medlemsstaternes nationale domstole tager de instrumenter i brug, som deres processuelle regler giver mulighed for at anvende, hvorved parterne i en retssag får mulighed for at anfægte en elektronisk signatur fastsatte beviskraft og fastsatte bevisværdi?

(¹) EUT 2014, L 257, s. 73.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Markkinaoikeus (Finland) den 15. juli 2022 — Mylan AB mod Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC og Gilead Sciences Inc.

(Sag C-473/22)

(2022/C 389/08)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Markkinaoikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mylan AB

Sagsøgte: Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC og Gilead Sciences Inc.

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal en lovgivning om erstatning, der gælder i Finland og hviler på et objektivt ansvar som beskrevet ovenfor (punkt 16-18 i den foreliggende anmodning om præjudiciel afgørelse), anses for at være forenelig med artikel 9, stk. 7, i direktiv 2004/48/EF ⁽¹⁾?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: På hvilken type erstatningsansvar hviler det i artikel 9, stk. 7, i direktiv 2004/48/EF fastsatte ansvar? Kan det lægges til grund, at dette ansvar udgør en form for culpaansvar, en form for ansvar som følge af retsmisbrug eller et ansvar af andre årsager?
3. Vedrørende det andet spørgsmål: Hvilke omstændigheder skal der tages hensyn til ved bedømmelsen af, om der foreligger et ansvar?
4. Skal bedømmelsen, navnlig hvad angår det tredje spørgsmål, udelukkende foretages på grundlag af de omstændigheder, der var kendte på tidspunktet for iværksættelsen af den foreløbige foranstaltning, eller kan der f.eks. tages hensyn til, at den intellektuelle ejendomsret, idet den foreløbige foranstaltning blev begrundet med den angivelige krænkelse af denne ejendomsret, senere, efter iværksættelsen af foranstaltningen, blev kendt ugyldig fra begyndelsen, og hvilken betydning skal sidstnævnte omstændighed i bekræftende fald tillægges?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29.5.2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT 2004, L 157, s. 45).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 22. juli 2022 — EM mod Roompot Service B.V.

(Sag C-497/22)

(2022/C 389/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellant: EM

Sagsøgt og indstævnt: Roompot Service B.V.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 24, nr. 1), første punktum, i forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ fortolkes således, at retterne i den stat, hvor den udlejede ejendom er beliggende, er enekompetente til at pådømme en aftale mellem en privatperson og en professionel udlejer af ferieboliger om overladelse for en begrænset periode af brugen af en bungalow i en feriepark, som drives af udlejeren, idet denne aftale ud over den blotte overladelse af brugen som yderligere tjenesteydelser fastsætter en slutrengøring, og at der stilles sengetøj til rådighed, uanset om feriebungalowen ejes af udlejeren eller en tredjemand?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 27. juli 2022 — Agenzia delle Dogane e dei Monopoli mod Girelli Alcool Srl

(Sag C-509/22)

(2022/C 389/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Kassationsindstævnt: Girelli Alcool Srl

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet hændelige omstændigheder, der har medført tab, som er indtruffet under en suspensionsordning, som omhandlet i artikel 7, stk. 4, i direktiv 2008/118/EF ⁽¹⁾, indledningsvis fortolkes — på lige fod med force majeure — som usædvanlige og uforudseelige omstændigheder, som den godkendte oplagshaver ikke har nogen indflydelse på, og som denne ikke har kunnet undgå, også selv om denne har udvist den fornødne påpasselighed, idet disse omstændigheder objektivt set unddrager sig dennes kontrol?
- 2) Er den udviste omhu i form af de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå den skadesforvoldende hændelse, endvidere relevant for at udelukke ansvar i tilfælde af hændelige omstændigheder, og i så fald i hvilket omfang?
- 3) Afhængigt af besvarelsen af de to første spørgsmål, er en bestemmelse såsom artikel 4, stk. 1, i lovdekret nr. 504 af 26. oktober 1995, hvorefter ringe uagtsomhed (udvist af vedkommende eller tredjemænd) sidestilles med hændelige omstændigheder og force majeure, da forenelig med bestemmelsen i artikel 7, stk. 4, i direktiv 2008/118/EF, som ikke fastsætter yderligere betingelser, navnlig betingelser vedrørende den »uagtsomhed«, som er udvist af den, der har begået handlingen, eller af skadevolderen?
- 4) Kan udtrykket »eller efter tilladelse fra medlemsstatens kompetente myndigheder«, som også er indeholdt i ovennævnte artikel 7, stk. 4, afslutningsvis opfattes således, at medlemsstaten gives mulighed for at fastsætte en yderligere almindelig kategori (ubetydelig uagtsomhed), som påvirker definitionen af overgang til forbrug i tilfælde af ødelæggelse eller tab af varen, eller således, at dette udtryk udelukker en betingelse af denne art, idet udtrykket derimod skal opfattes således, at det henviser til specifikke situationer, hvori tilladelse gives på baggrund af en vurdering i den konkrete situation, eller som under alle omstændigheder fastlægges med udgangspunkt i tilfælde, som defineres ved deres objektive elementer?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/118/EF af 16.12.2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT 2008, L 9, s. 12).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 4. august 2022 — GE mod British Airways plc

(Sag C-522/22)

(2022/C 389/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GE

Sagsøgt: British Airways plc

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 8, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ fortolkes således, at en passager, der delvist har betalt en flyvning med bonusser, af det transporterende luftfartsselskab, der ikke er passagerens medkontrahent, i denne henseende (udelukkende) kan kræve refusion i bonusser?

2) Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål bekræftende:

Er forordning (EF) nr. 261/2004 til hinder for en national bestemmelse, hvorefter der i tilfælde af manglende refusion i bonusser i strid med den tilsvarende pligt i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 261/2004 af det transporterende luftfartsselskab kan kræves kompensation i stedet for opfyldelse, eller er passageren bundet af sit oprindelige krav om refusion i bonusser?

3) Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål benægtende:

Skal artikel 8, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004, såfremt passageren også kan kræve eller modtager refusion i penge, fortolkes således, at passageren som refusion for den fulde købspris for billetten fra det transporterende luftfartsselskab modtager det pengebeløb, som ville gøre det muligt eller havde gjort det muligt for passageren uden anvendelse af bonusser at erhverve en omlægning af rejsen under sammenlignelige transportbetingelser til vedkommendes endelige bestemmelsessted ved førstgivne lejlighed eller på en senere dato efter passagerens eget valg, hvis der er ledige pladser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Appel iværksat den 17. august 2022 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 1. juni 2022 i sag T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno og SFL mod Afviklingsinstansen

(Sag C-551/22 P)

(2022/C 389/12)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, P. Němečková og A. Steiblytė, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno, Stiftung für Forschung und Lehre (SFL), Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen), Kongeriget Spanien, Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Banco Santander, S.A.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- 1) Rettens dom af 1. juni 2022 i sagen Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno og SFL — Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) mod Den Fælles Afviklingsinstans (T-481/17, EU:T:2022:311) ophæves, for så vidt som Retten heri fastslog, at annullationssøgsmålet kunne antages til realitetsbehandling i første instans.
- 2) Det fastslås, at annullationssøgsmålet, der blev anlagt i første instans i sag T-481/17, ikke kan antages til realitetsbehandling, og følgelig, at sagen afvises i det hele.
- 3) Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno og SFL, Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) (sagsøgerne i første instans) tilpligtes at betale de omkostninger, som Kommissionen har afholdt i forbindelse med sagen for Retten og i forbindelse med nærværende sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat tre appelanbringender og har gjort gældende, at Retten har begået følgende retlige fejl:

- Fejlagtig fortolkning af artikel 263, stk. 4, TEUF og af artikel 18, stk. 7, i forordningen om den fælles afviklingsinstans ⁽¹⁾ for så vidt angår kvalificeringen af afviklingsordningen som en retsakt, der kan anfægtes (første appelanbringende).
- Fejlagtig fortolkning af artikel 263, stk. 4, TEUF og tilsidesættelse af Kommissionens ret til forsvar, for så vidt angår den omstændighed, at annullationssøgsmålet ikke var rettet mod ophavsmanden til den endelige retligt bindende retsakt (andet anbringende).
- En selvmodsigende begrundelse i den appellerede dom, som følger af Rettens afgørelse om, at annullationssøgsmålet, der var rettet mod den anfægtede afviklingsordning, kunne antages til realitetsbehandling, samtidig med at Retten fastslog, at afviklingsordningen først trådte i kraft og fik bindende retsvirkninger fra tidspunktet for Kommissionens afgørelse (tredje anbringende).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

RET TEN

Sag anlagt den 30. juni 2022 — Glonatech mod REA

(Sag T-409/22)

(2022/C 389/13)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Global Nanotechnologies AE schediasmou anaptyxis paraskevis kai emporias ylikon nanotechnologies (Glonatech) (Lamía, Grækenland) (ved advokat N. Scandamis)

Sagsøgt: Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning (REA)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at sagsøgeren har opfyldt sine kontraktlige forpligtelser korrekt og derfor har krav på betaling af de i forbindelse med SANAD-projektet anmeldte omkostninger, og debetnota nr. 3242113938 annulleres, for så vidt som den tilsidesætter gældende ret og det heri er fastslået, at de afviste omkostninger ikke er støtteberettigede.
- REA tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Domstolen, og henset til sagens kompleksitet tilpligtes sagsøgeren ikke at betale sagsomkostningerne, såfremt der ikke gives medhold i de i søgsmålet nedlagte påstande.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at den »endelige revisionsberetning« — som har indflydelse på den udstationeringsgodtgørelse, der blev tilkendt sagsøgeren med henblik på vidensdeling og intersektoriel mobilitet — ikke er omfattet af anvendelsesområdet for tilskudsaftalen, eftersom REA undtagelsesvis ansatte sagsøgeren med henblik på at sikre outputbaseret finansiering og gennemføre en resultatbaseret forskning, og den kan derfor ikke kan gøres til genstand for en efterfølgende kontrol, men også fordi revisionen blev gennemført på en åbenlys inkvisitorisk facon med mistanke om, at der var begået systematiske fejl, hvilket de imidlertid ikke skal anses for at være, og der som følge heraf blev lagt betingelser til grund, der gælder for andre typer af procedurer.
2. Andet anbringende, der fremsættes subsidært, om, at såfremt en sådan kontrol anses for at være omfattet af tilskudsaftalens anvendelsesområde, skulle den have været gennemført i form af en forudgående kontrol foretaget af den anvisningsberettigede på grundlag af beviser udledt af de inspektionsmekanismer, der er indført af værtsorganisationen (KU), som specifikt har til opgave at indsamle udstationeringsdata i egne faciliteter og som sagsøgte fører kontrol med. Da sidstnævnte udlod at gøre dette, tilsidesatte vedkommende tilskudsaftalens bestemmelserne om foretagelse af en korrekt vurdering i medfør af gældende ret.
3. Tredje anbringende, hvormed det gøres gældende, at selv om revisionen anses for at være omfattet af tilskudsaftalens anvendelsesområde, og selv om bevisbyrden principalt påhviler sagsøgeren, blev det afslag på udstationeringsgodtgørelse, der blev truffet i forbindelse med en efterfølgende kontrol af systematiske fejl — hvilke fejl ikke skal anses for at være omfattet af en revision, idet der er tale om finansiering til faste takster — truffet i strid med princippet om god tro, såvel i forbindelse med anvendelsen af finansforordning 2018/1046 ⁽¹⁾, der var i kraft på tidspunktet for revisionen (artikel 18, stk. 2), som i forbindelse med opfyldelsen af aftalen generelt; Revisionsenheden afviste på grundlag af et urigtigt skøn, at det er tilstrækkeligt med en forvaltningsrevision i forbindelse med finansiering efter fast takst, hvilket ville have bevirket, at revisionen ville skulle foretages under hensyntagen til tilskudsmodtagerens godkendte eller kontrollerbare historiske data, og den lagde i stedet beviser til grund, der var udløsende for den virksomhed, der er omfattet af finansiering efter fast takst. En sådan omvendt bevisbyrde forhindrede sagsøgeren i at fortolke sine kontraktretlige forpligtelser til sin egen fordel, dels fordi betingelserne i den tidligere gældende finansforordning (966/2012) ⁽²⁾ retligt set var uklare, dels som følge af sagsøgtes modstridende adfærd i forbindelse med overvågningen af gennemførelsen af tilskudsaftalen.

4. Fjerde anbringende om, at der i forbindelse med vurderingen af en række sammenfaldende beviser, såvel interne som eksterne, men også ved vurderingen af de misvisende retningslinjer, der blev givet såvel før som under gennemførelsen, i det mindste i et begrænset omfang skal ses bort fra de i disse beviser konstaterede uoverensstemmelser og lakuner, men ikke i en sådan grad, at de fuldstændig afvises med henvisning til, at de er systematiske, navnlig ikke når der skal ses bort fra dem som værende ubetydelige eller ikke af væsentlig betydning i henhold til det generelle proportionalitetsprincip.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18.7.2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1).

Sag anlagt den 18. juli 2022 — Sberbank Europe mod Afviklingsinstansen

(Sag T-450/22)

(2022/C 389/14)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sberbank Europe AG (Wien, Østrig) (ved advokat O. Behrends)

Sagsøgt: Afviklingsinstansen

Sagsøgerens påstande

- Afviklingsinstansens afgørelse af 1. marts 2022 om ikke at afvikle sagsøgeren annulleres i henhold til artikel 264 TEUF.
- Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at Afviklingsinstansen — i stedet for blot at afstå fra enhver handling i overensstemmelse med sin konstatering om, at betingelserne i artikel 18 i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme (¹) ikke var opfyldt — har overskredet sine beføjelser, idet den har udstedt en afgørelse vedrørende sagsøgeren.
2. Andet anbringende om, at Afviklingsinstansen ikke gav sagsøgeren ret til at blive hørt.
3. Tredje anbringende om, at Afviklingsinstansen ikke gav en tilstrækkelig begrundelse.
4. Fjerde anbringende om, at Afviklingsinstansen ikke tog passende hensyn til kravene i artikel 18, stk. 1, litra b), i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme SRMR.
5. Femte anbringende om, at Afviklingsinstansen og ECB ikke overvejede at suspendere sagsøgerens forpligtelser.
6. Sjette anbringende om, at Afviklingsinstansen tilsidesatte proportionalitetsprincippet, idet den ikke tog andre klare og mindre byrdefulde alternativer i betragtning, herunder overførslen af sagsøgeren til en anden aktionær.

7. Syvende anbringende om, at Afviklingsinstansen ikke fulgte afviklingsplanen og ikke gav en plausibel forklaring herpå.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

Sag anlagt den 21. juli 2022 — BASF m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-453/22)

(2022/C 389/15)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Tyskland), Dow Europe GmbH (Horgen, Schweiz) og Nouryon Functional Chemicals BV (Arnhem, Nederlandene) (ved advokaterne J.P. Montfort and P. Chopova-Leprêtre)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/692 af 16. februar 2022 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (herefter »den anfægtede forordning«) (¹) annulleres, for så vidt som den indfører en harmoniseret klassificering og mærkning af tre stoffer, nemlig N-carboxymethyliminobis(ethylenitrilo)tetra (eddikesyre) og pentanatrium- og pentakaliumsalte heraf (samlet benævnt »DTPA« eller »stoffet«), dvs. anden og tredje betragtning til denne forordning, dens artikel 1 og 2 tillige med bilaget hertil [annulleres], for så vidt angår DTPF, og navnlig den ordlyd, der med bilaget til den anfægtede forordning er indført i del 3 i bilag VI til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (herefter »CLP-forordningen«) (²), for så vidt angår de enkelte stoffer:

— N-carboxymethyliminobis(ethylenitrilo)tetra (eddikesyre)

— Pentasodium(carboxymethyl)iminobi (ethylenitrilo) tetraacetat

— Pentakalium 2,2',2''2''',2''''-(ethan-1,2-diylitrilo)pentaacetat.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede forordning er vedtaget ved tilsidesættelse af de kriterier for klassificering, der er fastsat i CLP-forordningens artikel 36, stk. 1, og punkt 3.7.2.2.1 i bilag I hertil, for så vidt som DTPA ikke har en »iboende, specifik egenskab til at frembringe en skadelig virkning for reproduktionen«. Selv om der er observeret udviklingsvirkninger i dyr, der har været eksponeret for meget høje doser af DTPA, er der tale om »sekundære ikke-specifikke konsekvenser«, der ikke kan lægges til grund for en klassificering som reproduktionstoksisk.

2. Andet anbringende om, at den anfægtede forordning er vedtaget ved tilsidesættelse af punkt 3.7.2.2.2 i bilag I til CLP-forordningen, for så vidt som EU-myndighederne ved klassificeringen af DTPA undlod korrekt at evaluere og tage hensyn til den mulige indflydelse af maternel toksicitet. DTPA fører til zinc mangler, der er medvirkende til forstyrrelse af den materielle homeostase i rotter, og det er denne materielle toksicitet, der udløser de ikke-specifikke sekundære udviklingsvirkninger. Dette kan ikke begrunde en klassificering af DTPA som reproduktionstoksisk i overensstemmelse med kravene i CLP-forordningen.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede forordning er vedtaget ved tilsidesættelse af punkt 3.7.2.1.1 og tabel 3.7.1 a), i bilag I til CLP-forordningen, for så vidt som den foreliggende dokumentation hverken giver en »stærk formodning« om, at DTPA har kapacitet til at gribe forstyrrende ind i menneskers reproduktion, eller »klar dokumentation for«, at DTPA kan medføre udviklingsvirkninger, hvis der ikke samtidig er andre toksiske virkninger (dvs. maternel toksicitet). I mangel af disse elementer er klassificeringen af DTPA som reproduktionstoksisk i kategori 1B, ubegrundet.
4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede forordning er vedtaget ved tilsidesættelse af Kommissionens forpligtelse i henhold til CLP-forordningens artikel 37, stk. 5, til at sikre, at den foreslåede harmonisering af klassificeringen er »hensigtsmæssig«. Kommissionen godkendte udtalelserne fra Udvalget for Risikovurdering (RAC) uden at undersøge, om udtalelserne var sammenhængende, pålidelige og egnede til at kunne understøtte den foreslåede klassificering. Hvis Kommissionen havde taget hensyn til alle relevante oplysninger om egenskaberne i DTPA, hvilket den gentagne gange — mellem 2018 og 2022 — blev opfordret til at gøre af indsenderen af dossieret, ville den ikke have klassificeret DTPA som reproduktionstoksisk i kategori 1B.
5. Femte anbringende om, at den anfægtede forordning er vedtaget ved tilsidesættelse af procedurekravene i CLP-forordningens artikel 37, stk. 4, til at fremsætte kommentarer til selve RAC-udtalelserne, i stedet for alene at fremsætte kommentarer til det af indsenderen af dossieret fremsatte forslag til harmoniseret klassificering og mærkning.
6. Sjette anbringende om, at Kommissionen, idet den har vedtaget den anfægtede forordning uden forinden at foretage en gennemførelse og dokumentation af en konsekvensanalyse, har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning og princippet om god forvaltningsskik.

(¹) EUT 2022, L 129, s. 1.

(²) EUT 2008, L 353, s. 1.

Sag anlagt den 18. august 2022 — Østrig mod Kommissionen

(Sag T-501/22)

(2022/C 389/16)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Republikken Østrig (ved J. Schmoll og A. Kögl, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/908 af 8. juni 2022 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), meddelt under nummer C(2022) 3543 final, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 10. juni 2022, L 157, s. 15, annulleres, for så vidt som hermed de i bilaget til denne afgørelse under budgetpost 6200, del 1-8, opførte udgifter, som Republikken Østrig har afholdt inden for EGFL, fratrukket de i budgetpost 08020601 opførte udgifter, og således med et endeligt beløb på 68 146 449,98 EUR, udelukkes fra EU-finansiering.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende

Kommissionen har tilsidesat artikel 52, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013⁽¹⁾, idet den med den anfægtede gennemførelsesafgørelse har pålagt en finansiel korrektion, selv om sagsøgeren har anvendt reduktionskoefficienten for tildeling af betalingsrettigheder til landbrugere, der driver bjerggræsgange, i overensstemmelse med artikel 24, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013⁽²⁾. Den hermed forbundne finansielle korrektion er dermed foretaget med urette.

2. Andet anbringende

Kommissionen har tilsidesat artikel 52, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013, idet den har pålagt en finansiel korrektion, selv om anvendelsen af den nationale reserve til afhjælpende foranstaltninger, der er iværksat for landbrugere, som driver græsege samt den lineære nedsættelse for at hindre, at det nationale loft overstiges, var forenelig med EU-retten. Sagsøgeren kunne ved denne fremgangsmåde støtte sig på artikel 30, stk. 7, litra b), eller artikel 7 i forordning (EU) nr. 1307/2013. Den hermed forbundne finansielle korrektion er dermed foretaget med urette.

3. Tredje anbringende

Kommissionen har tilsidesat artikel 52, stk. 4, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013, idet den også har afvist finansiering af EGFL-udgifter, der blev afholdt før den 26. november 2016 — og dermed mere end 24 måneder før meddelelsen af resultaterne af undersøgelsen ved Kommissionens skrivelse af 27. november 2018.

4. Fjerde anbringende

Kommissionen har tilsidesat den i artikel 296, stk. 2, TEUF fastsatte begrundelsespligt, idet den helt har undladt at forholde sig til sagsøgerens argumenter vedrørende den klassificering af bjerggræsgange, som er baseret på landenes love om bjerggræsgange, og dermed ikke har angivet en tilstrækkelig og passende begrundelse for den krænkelse af kravet om objektivitet og ligebehandling, som sagsøgeren skal have gjort sig skyldig i ved anvendelsen af artikel 24, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) af 17.12.2013 nr. 1306/2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).

⁽²⁾ Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) af 17.12.2013 nr. 1307/2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT 2013, L 347, s. 608).

Sag anlagt den 18. august 2022 — CrossFit mod EUIPO — Pitk Pelotas (CROSSWOD EQUIPMENT)

(Sag T-506/22)

(2022/C 389/17)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: CrossFit LLC (Boulder, Colorado, De Forenede Stater) (ved advokat D. Mărginean)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Pitk Pelotas, SL (Noain, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Pitk Pelotas, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket CROSSWOD EQUIPMENT — registreringsansøgning nr. 18 064 486

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. juni 2022 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 325/2021-1)

Påstande

Sagsøgerens påstande:

- Den anfægtede afgørelse annulleres delvist.
- Den anfægtede afgørelse omgøres.
- Pitk Pelotas, SL tilpligtes at betale de af CrossFit, LLC afholdte omkostninger i den foreliggende sag, i sagen for appelkammeret og i sagen for indsigelsesafdelingen.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1001, idet Første Appellkammer med urette konkluderede, at der ikke er risiko for forveksling med de tidligere CROSSFIT varemærker.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1001, idet Første Appellkammer med urette konkluderede, at der ikke er risiko for forveksling med det tidligere CROSS varemærke.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1001, idet Første Appellkammer med urette konkluderede, at sagsøgeren ikke havde bevist sagsøgerens tidligere varemærke CROSSFIT's renommé i EU i forbindelse med tjenesteydelserne i klasse 41.

Sag anlagt den 22. august 2022 — Bimbo mod EUIPO — Bottari Europe (BimboBIKE)

(Sag T-509/22)

(2022/C 389/18)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Bimbo, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bottari Europe Srl (Pomponesco, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Bottari Europe Srl

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket BimboBIKE — registreringsansøgning nr. 18 274 340

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. juni 2022 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2110/2021-1)

Påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

- Det fastslås, at afgørelsen om, at sagsøgeren skal bære modpartens omkostninger i sagen for appelkammeret, er uvirksom.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale alle omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 23. august 2022 — Olimp Laboratories mod EUIPO — Schmitzer (HPU AND YOU)

(Sag T-511/22)

(2022/C 389/19)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Olimp Laboratories sp. z o.o. (Dębica, Polen) (ved advokat M. Kondrat)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sonja Schmitzer (Teltow, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Sonja Schmitzer

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket HPU AND YOU — registreringsansøgning nr. 18 174 721

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. juni 2022 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1888/2021-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, og sagen hjemvises til EUIPO til fornyet behandling, eller
- den anfægtede afgørelse ændres således, at der ikke er relative registreringshindringer for varemærkeregistreringsansøgning nr. 18 174 721 med hensyn til alle varer og tjenesteydelser i klasse 5, 35 og 44, og varemærket registreres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af princippet om vurdering af varemærkers lighed
 - Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet.
-

Sag anlagt den 29. august 2022 — Aldi mod EUIPO — Heredero de Navarra (LYTTOS)**(Sag T-517/22)**

(2022/C 389/20)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ved advokaterne N. Lützenrath, C. Fürsen, M. Minkner og A. Starcke)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Heredero de Navarra, SL (Mendavia, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Aldi GmbH & Co. KG

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket LYTTOS — registreringsansøgning nr. 18 126 191

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. maj 2022 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1462/2021-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 47, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 28. august 2022 — Karić mod Rådet**(Sag T-520/22)**

(2022/C 389/21)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Bogoljub Karić (Belgrad, Serbien) (ved advokat R. Lööf)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2022/881 af 3. juni 2022 om gennemførelse af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine ⁽¹⁾ annulleres og

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/876 af 3. juni 2022 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine ^(?) (herefter »de anfægtede retsakter«) annulleres, for så vidt som de gælder for sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at bære sine egne sagsomkostninger og at betale de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt i forbindelse med dette søgsmål.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at retten til forsvar er blevet tilsidesat. Det anføres for det første, at der ikke er givet en behørig begrundelse. De anfægtede retsakter tilsidesætter artikel 296, stk. 2, TEUF, idet de ikke tilstrækkeligt klart angiver, hvorledes Rådet kunne konkludere, at de alternative kriterier i artikel 3, stk. 1, litra b), og artikel 4, stk. 1, litra b), i Rådets afgørelse 2012/642/FUSP af 15. oktober 2012 om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland ^(?) finder anvendelse på sagsøgeren. For det andet anføres det, at princippet om personligt ansvar er blevet tilsidesat, idet de anfægtede retsakter krænker sagsøgerens grundlæggende rettigheder i strid med princippet om personligt ansvar, eftersom det ikke er angivet heri, hvorledes sagsøgeren drager fordel af eller støtter regimet i Belarus.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er udøvet et åbenbart urigtigt skøn. Det anføres for det første, at det ikke er blevet godtgjort, at der er draget fordel af eller ydet støtte til Lukasjenkoregimet. De anfægtede retsakter er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, eftersom de blev vedtaget uden tilstrækkelig dokumentation. For det andet anføres det, at det ikke er blevet godtgjort, at der foreligger en tidsmæssigt relevant adfærd. De anfægtede retsakter er af ren straffemæssig karakter og er derfor ulovlige, idet de beviser, som er fremlagt til støtte herfor, alene påviser historiske omstændigheder.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er blevet gjort et uforholdsmæssigt indgreb i sagsøgerens grundlæggende rettigheder. Formålet med de anfægtede retsakter er blevet opnået med andre lovgivningsmæssige foranstaltninger, og de anfægtede retsakter udgør derfor et uforholdsmæssigt indgreb i sagsøgerens grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 153, s. 77.

⁽²⁾ EUT 2022, L 153, s. 1.

⁽³⁾ EUT 2012, L 285, s. 1.

Sag anlagt den 29. august 2022 — Golovaty mod Rådet

(Sag T-521/22)

(2022/C 389/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ivan Ivanovich Golovaty (Soligorsk, Belarus) (ved advokat V. Ostrovskis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2022/881 af 3. juni 2022 om gennemførelse af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren (Bilag A.2).
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/876 af 3. juni 2022 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren (Bilag A.3).

— Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at legalitetsprincippet er blevet tilsidesat.

— Begrundelsen for at opføre sagsøgeren på listen indeholder en række udtryk, som hverken er defineret i de anfægtede retsakter eller i retspraksis. Som følge heraf er deres betydning ikke klar for sagsøgeren, og han kan ikke entydigt forstå dem og beslutte, hvorledes han skal forholde sig i forbindelse med de foranstaltninger, som Rådet har truffet over for ham.

2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er udøvet et åbenbart urigtigt skøn.

— Rådet har ikke påvist, hvorledes sagsøgeren drager fordel af eller støtter Lukasjenkoregimet. Rådet har derfor ikke godtgjort, at sagsøgeren drager fordel af eller støtter Lukasjenkoregimet.

— Rådet har ikke påvist, hvorledes sagsøgeren er ansvarlig for undertrykkelsen af civilsamfundet. Rådet har derfor ikke godtgjort, at sagsøgeren er ansvarlig for undertrykkelsen af civilsamfundet.

— Hovedparten af de beviser, som Rådet har fremlagt, er upålidelige, unøjagtige eller vedrører ikke sagsøgeren eller grundene til opførelse på listen.

3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at princippet om forbud mod forskelsbehandling er blevet tilsidesat.

4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der er gjort et uforholdsmæssigt indgreb i ejendomsretten.

5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at begrundelsespligten er blevet tilsidesat.

6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at princippet om overholdelse af retten til forsvar er blevet tilsidesat.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 153, s. 77.

⁽²⁾ EUT 2022, L 153, s. 1.

Sag anlagt den 29. august 2022 — QU mod Rådet

(Sag T-522/22)

(2022/C 389/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: QU (ved advokaterne R. Martens og V. Ostrovskis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Annullation for det første af Rådets afgørelse (FUSP) 2022/883 af 3. juni 2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed ⁽¹⁾ (herefter »den ændrede afgørelse«), for så vidt som den vedrører sagsøgeren, og for det andet af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/878 af 3. juni 2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed ⁽²⁾ (herefter »den ændrede forordning«), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at den ændrede afgørelses artikel 2 og den ændrede forordnings artikel 3 er blevet tilsidesat, idet Rådet begik en retlig fejl ved at foretage en ukorrekt anvendelse af det under litra g) i den ændrede afgørelses artikel 2, stk. 1, og den ændrede forordnings artikel 3, stk. 1, fastsatte kriterium på sagsøgeren uden at foretage en udførlig undersøgelse af de faktiske omstændigheder og uden at give en tilstrækkelig begrundelse for at vedtage restriktive foranstaltninger over for en person.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), artikel 41, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) samt den ændrede afgørelses artikel 2 og 4 er blevet tilsidesat, idet Rådet ikke har givet en tilstrækkeligt specifik og konkret begrundelse for beslutningen om at træffe restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren i henhold til afgørelsens artikel 4 og forordningens artikel 3; Rådet har begået åbenbare fejl i forbindelse med gennemførelsen af sin undersøgelse og har ikke godtgjort, hvorfor sagsøgeren er omfattet af et af de kriterier, som er fastsat i den ændrede afgørelse, og Rådet har ikke foretaget en grundig undersøgelse af de faktiske omstændigheder eller givet en tilstrækkelig begrundelse for at vedtage restriktive foranstaltninger over for en person.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at chartrets artikel 41 og 48 er blevet tilsidesat, idet Rådet for det første ikke fremlagde beviserne for sagsøgeren i tilstrækkelig god tid til, at denne kunne forsvare sine rettigheder, at Rådet for det andet pålagde sagsøgeren en frist på 14 dage til at fremsætte sine bemærkninger, og at Rådet først fremlagde beviserne én dag før deadline, og at sagsøgeren for det tredje ikke havde tid til at undersøge beviserne og fremsætte sine bemærkninger, skønt Rådet skulle have givet sagsøgeren tilstrækkelig tid til at undersøge beviserne og fremsætte sine bemærkninger og sikret sig, at retten til forsvar blev overholdt.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at artikel 296 TEUF samt chartrets artikel 16 og 45 er blevet tilsidesat, idet Rådet over for sagsøgeren vedtog uforholdsmæssige restriktive foranstaltninger, der blev støttet på uunderbyggede faktuelle påstande, og som under alle omstændigheder ikke længere kan begrundes.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 153, s. 92.

⁽²⁾ EUT 2022, L 153, s. 15.

Sag anlagt den 30. august 2022 — Belaruskali mod Rådet

(Sag T-528/22)

(2022/C 389/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Belaruskali AAT (Soligorsk, Belarus) (ved advokat V. Ostrovskis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2022/881 af 3. juni 2022 om gennemførelse af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/876 af 3. juni 2022 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren (herefter samlet »de anfægtede retsakter«).
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af legalitetsprincippet.
 - De anfægtede retsakter er, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, i strid med grundlæggende menneskerettigheder.
 - De anfægtede retsakter er, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, i strid med internationale traktater.
 - De anfægtede retsakter er i strid med de mål, der er fastsat i Den Europæiske Unions juridiske grundlag.
 - De anfægtede retsakter er, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, i strid med princippet om, at foranstaltningerne skal være målrettede; de berører ikke alene den civile befolkning i Belarus, men i hele verden.
 - De anfægtede retsakter tilsidesætter retssikkerhedsprincippet. Grundene til opførelsen af sagsøgeren på listerne indeholder en række udtryk, der hverken er defineret i de anfægtede retsakter eller i retspraksis. Følgelig står deres betydning ikke klar for sagsøgeren, og dette selskab kan ikke utvetydigt forstå dem og beslutte, hvorledes det skal handle i forbindelse med de foranstaltninger, som Rådet har truffet over for a.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn.
 - Rådet har ikke godtgjort, hvorledes sagsøgeren drager fordel af eller støtter Lukasjenkoregimet. Rådet har derfor ikke bevist, at sagsøgeren drager fordel af eller støtter Lukasjenkoregimet.
 - Rådet har ikke godtgjort, hvorledes sagsøgeren er ansvarlig for undertrykkelsen af civilsamfundet. Rådet har derfor ikke bevist, hvorledes sagsøgeren er ansvarlig for undertrykkelsen af civilsamfundet.
 - De fleste af de beviser, som Rådet har fremlagt, er upålidelige eller unøjagtige eller vedrører ikke sagsøgeren eller grundene til opførelsen på listerne.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 153, s. 77.

⁽²⁾ EUT 2022, L 153, s. 1.

Sag anlagt den 30. august 2022 — QT mod EIB

(Sag T-529/22)

(2022/C 389/25)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: QT (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Afgørelsen af 28. september 2021 om tilbagesøgning af et beløb på 61 186,61 EUR og afgørelsen af 20. maj 2022 om afslag på sagsøgerens administrative klage annulleres.

- EIB pålægges at tilbagebetale de tilbagesøgte beløb med tillæg af morarenter, idet morarenterne fastsættes til Den Europæiske Centralbanks rentesats med tillæg af to procentpoint.
- EIB tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål til prøvelse af Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) afgørelse af 28. september 2021 om tilbagesøgning af et beløb på 61 186,61 EUR, der i perioden fra juli 2014 til juni 2017 er blevet uretmæssigt udbetalt som uddannelsestillæg, børnetilskud og hermed tilknyttede fordele, har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at retsaktens ophavsmand er inkompetent.
2. Andet anbringende om, at den femårige forældelsesfrist, der er fastsat i artikel 16.3 i de administrative bestemmelser, som finder anvendelse på ansatte ved EIB (herefter de »administrative bestemmelser«), er blevet tilsidesat.
3. Tredje anbringende om, at artikel 16 i de administrative bestemmelser er blevet tilsidesat, eftersom den femårige forældelsesfrist og bestemmelserne om tilbagesøgning ikke er opfyldt.
4. Fjerde anbringende om, at artikel 2.2.3 og 2.2.4 i de administrative bestemmelser er blevet tilsidesat, og om, at der er blevet anlagt et åbenbart urigtigt skøn.

Sag anlagt den 30. august 2022 — Belarusian Potash Company mod Rådet

(Sag T-534/22)

(2022/C 389/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Belarusian Potash Company AAT (Minsk, Belarus) (ved advokat V. Ostrovskis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2022/881 af 3. juni 2022 om gennemførelse af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/876 af 3. juni 2022 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren (herefter samlet »de anfægtede retsakter«).
- Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger, herunder de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt i forbindelse med sit forsvar.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at de anfægtede retsakter tilsidesætter legalitetsprincippet.
 - Grundene til opførelsen af sagsøgeren på listerne indeholder en række udtryk, der hverken er defineret i de anfægtede retsakter eller i retspraksis. Følgelig står deres betydning ikke klar for sagsøgeren, og dette selskab kan ikke utvetydigt forstå dem og beslutte, hvorledes det skal handle i forbindelse med de foranstaltninger, som Rådet har truffet over for det.

2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og af begrundelsespligten.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn.
 - De fleste af de beviser, som Rådet har fremlagt, er upålidelige eller unøjagtige eller vedrører ikke sagsøgeren eller grundene til opførelsen på listerne.
 - Rådet har ikke godtgjort, hvorledes sagsøgeren drager fordel af eller støtter Lukasjenkoregimet. Rådet har derfor ikke bevist, at sagsøgeren drager fordel af eller støtter Lukasjenkoregimet.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 153, s. 77.

⁽²⁾ EUT 2022, L 153, s. 1.

Rettens kendelse af 25. august 2022 — Silgan Closures og Silgan Holdings mod Kommissionen

(Sag T-415/18) ⁽¹⁾

(2022/C 389/27)

Processprog: tysk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 20.8.2018.

Rettens kendelse af 25. august 2022 — Silgan International et Silgan Closures mod Kommissionen

(Sag T-808/19) ⁽¹⁾

(2022/C 389/28)

Processprog: tysk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 27.1.2020.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA